

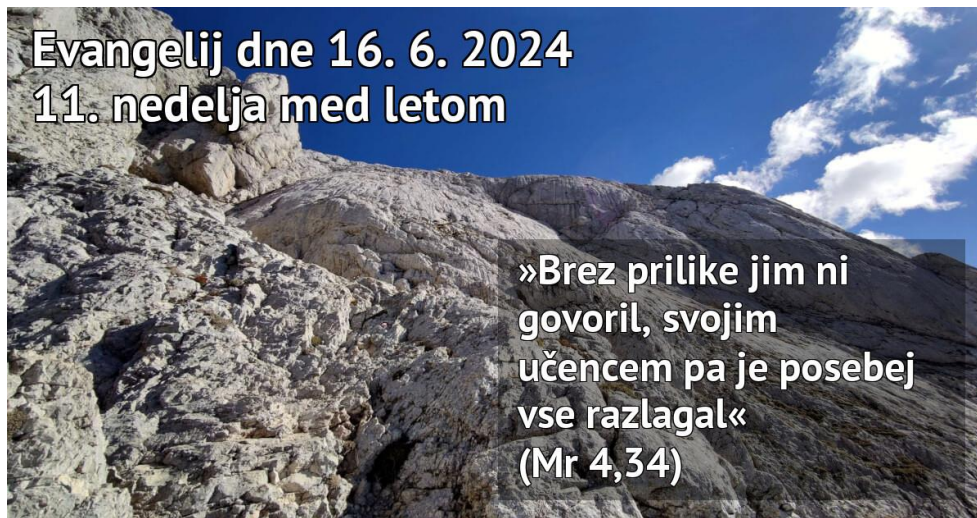

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

16. junij 2024

NEDELJA	11. MED LETOM
16.06.	<i>10.00 za +Martina in Marijo Novak ter Podgorškove in Centrihove</i>
Ponedeljek	Rajner
17.06.	<i>19.00 za +Andreja Križan in rajne Kremšove, obl.</i>
Torek	Janez Barbarigo
18.06.	<i>19.00 za +Ivana Vodončnik</i>
Sreda	Nazarij, prvi koprski škof
19.06.	<i>19.00 za +Julijano Puklek, obl.</i>
Četrtek	Adalbert
20.06.	<i>19.00 za +Ivana in Ivanko Podvršnik</i>
Petek	Alojzij Gonzaga
21.06.	<i>19.00 za vse rajne Ašenbergerjeve-Mlinarjeve</i>
Sobota	Janez Fisher in Tomaž More
22.06.	<i>19.00 za +Alojza Golčer</i>
NEDELJA	12. MED LETOM
23.06.	<i>10.00 za +Anico in Ivana Grebovšek</i>

EVANGELIJ

Gorčično zrno zraste v veliko drevo

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas je Jezus rekel množicam: »Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi ponoči in bedi podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako. Zemlja sama od sebe poraja najprej bilko, nato klas in končno žito v klasu. Ko pa sad dozori, hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev.« In govóril je: »Kako naj ponazorimo Božje kraljestvo in s kakšno priliko naj ga predstavimo? Takšno je kot gorčično zrno, ki je takrat, ko se vseje v zemljo, manjše od vseh semen na zemlji. Ko pa je vsejano, raste in postane večje od vseh zelišč in naredi velike veje, tako da morejo ptice neba gnezditi v njegovi senci.« V mnogih takih prilikah jim je govóril besedo, kakor so jo pač mogli poslušati. Brez prilike pa jim ni govóril; a svojim učencem je posebej vse razlagal.

BOŽJE KRALJESTVO KLIJE IN RASTE

Prva prilika o človeku, ki vrže seme v zemljo, se zdi, da govori o nepredvidljivosti in Božji logiki Božjega kraljestva. Človek nima oblasti nad rastjo in njenimi zakonitostmi. Bog je postavil merila, po katerih stvari tečejo v svojo smer.

Druga prilika o gorčičnem zrnju, pa mi govori o neverjetnih razsežnostih, v katere se zrno razvija. In mogoče spregovori še o cilju rasti božjega kraljestva: da zavaruje ptice in jim daje prostor. Po človeških merilih se neverjetno drobno seme spremeni v ogromno drevo.

Božje kraljestvo verjetno ni mišljeno v prvi vrsti za naravo, iz katere so primere vzete, ampak za naju, ki to poslušava – zate in zame. Božje kraljestvo naj bi se razmahnilo najprej v nas samih in od tu naj bi prehajalo na druge. Kako?

S prav takšno nepredvidljivostjo, s kakršno raste bilka iz zrna in v podobno norih dimenzijah. Ob tem pa se pri ljudeh zelo pogosto srečam z neverjetnim odporom. Ne vem ravno, zakaj? Ko spodbujam k rasti, največkrat doživim odpor bližnjega. Ko o nekom govorimo, pogosto sogovornik reče, da iz onega, o katerem teče beseda tako ali tako ne bo nič.

In kje je vera v Božje kraljestvo, ki klije in raste, da sami ne vemo kako? Zakaj ne prosimo, naj Bog ustvarja Božje kraljestvo, naj daje rast in prebuja hrepenenja. Zakaj mi sami zatremo vsa hrepenenja s tem, da vase in v drugega ne verjamemo?

Ob priliki se sprašujem: Kako da človek ne vidi čudovitih možnosti, ki so še pred njim? Mar ni bolj žalostno, če moram reči, da sem na cilju in ničesar več ne morem? Ali ni lepše, da si lahko o sebi predstavljam, da lahko ustvarim še veliko. Ne nazadnje, kako pa naj vem, da je z mojo rastjo že konec. Če sem dosegel podobo zrelega klasa, še ne pomeni, da je z menoj konec. Zagotovo sem poklican, da padem v zemljo, in dam ponovno življenje tolikim zrnem, da zorimo v ljubezni, v potrpežljivosti, v modrosti, globini, veri ...